

Sygn. akt III RC 70/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: st.sekr.sąd. Elżbieta Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 września 2018 roku

sprawy z powództwa D. J. (1)

przeciwko Z. J.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty płatne od Z. J. na rzecz jego pełnoletniej córki D. J. (1), urodzonej (...) ustalone ostatnio wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Łowiczu w sprawie sygn. akt III RC 126/00 z dnia 17.05.2000 roku z kwoty po 200 (dwieście) złotych miesięcznie do kwoty po 700 (siedemset) złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk powódki D. J. (1) poczynając od dnia 07 maja 2018 roku,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,
4. przyznaje wynagrodzenie radcy prawnemu T. R. w kwocie 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) złotych z VAT za reprezentację z urzędu pozwanego Z. J. i należność tę nakazuje wypłacić z rachunku Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Łowiczu;
5. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 70/18

UZASADNIENIE

Powódka D. J. (1) w pozwie z dnia 4 maja 2018 roku wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego Z. J., ustalonych w wyroku Sądu Rejonowego w Łowiczu w sprawie III RC 126/00 na jej rzecz z kwoty po 200 złotych miesięcznie do kwoty po 1000 złotych miesięcznie płatnych do rąk powódki do dnia 10 – tego każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że alimenty od pozwanego na rzecz powódki w powyższej kwocie zostały ustalone 18 lat temu, a od tego czasu sytuacja materialna i finansowa powódki i jej matki, a jednocześnie także pozwanego uległy zmianie. D. J. (1), jest uczennicą szkoły średniej, chce korzystać z korepetycji, przed maturą, aby dostać się na studia. Ma szczególne potrzeby w zakresie ochrony zdrowia – leczy się na stałe i nie będzie mogła pracować fizycznie. Dotychczasowe alimenty nie wystarczają na wszystkie potrzeby, które są coraz większe, w tym na żywność, odzież,

potrzeby szkolne, zajęcia dodatkowe, rozrywkę, a biorąc pod uwagę zasadę równej stopu życiowej pozwany powinien w wyższym zakresie uczestniczyć w utrzymaniu córki. Określiła koszty swojego utrzymania na około 2.000 zł.

(pozew – k. 2-3)

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2018 roku pozwany Z. J. został zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych w całości oraz Sąd ustanowił dla niego pełnomocnika z urzędu.

(postanowienie – k. 31)

Na rozprawie w dniu 12 września 2018 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości.

(e-protokół (...):00:47 – k. 52)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka D. J. (1), urodzona (...) jest córką D. J. (2) i Z. J.. Rodzice powódki są po rozwodzie, nie mieszkają razem.

(dowód: dokumenty z akt sprawy III RC 126/00)

Ostatnio alimenty od pozwanego Z. J. na rzecz małoletniej powódki ustalił Sąd Rejonowy w Łowiczu w sprawie o sygn. III RC 126/00 w wyroku z dnia 17 maja 2000 roku w wysokości 200 zł miesięcznie. Wyrokiem tym Sąd ustalił ponadto alimenty od pozwanego na rzecz jego żony oraz trzech małoletnich córek: S. J., A. J. i O. J., przy czym ustalił, że alimenty będą płatne do rąk matki dzieci D. J. (2).

(dowód: odpis wyroku w sprawie III RC 126/00 – k. 17 z załączonych akt III RC 126/00)

Kiedy sąd orzekał o wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz powódki D. J. (1) miała 6 miesięcy. Mieszkała z przedstawicielką ustawową oraz trzema starszymi siostrami w domu po dziadku macierzystym. Znajdowała się pod bezpośrednią opieką matki, która utrzymywała się z zasiłku rodzinnego w wysokości 140 zł, zasiłku wychowawczego w wysokości 260 zł oraz okresowo z zapomogi z pomocy społecznej. Przedstawicielka ustawowa przed urlopem macierzyńskim pracowała w firmie (...) w Ł.. Z zasiłku macierzyńskiego korzystała do 26 marca 2000 r. Rodzice powódki posiadali wówczas wspólne gospodarstwo rolne o pow. 1,9 ha, którego z uwagi na sytuację rodzinną nikt nie uprawiał. D. J. (2) na utrzymanie swoje i córek przeznacziała 1.400 zł, kiedy te nie chorowały. W opiece nad dziećmi pomagali jej teściowie.

Z. J. opuścił żonę i cztery córki w dniu 25 marca 2000r. Utrzymywał się z uprawy gospodarstwa rolnego po rodzicach o pow. 7 ha. Miał na 3 ha plantację porzeczek. Wyprzedawał maszyny i urządzenia rolnicze. Mieszkał u nowej partnerki.

(dowód: dokumenty z załączonych akt III RC 126/00)

D. J. (1) ma obecnie 19 lat jest uczennicą klasy IV, tj. maturalnej w Zespole Szkół (...) w Ł.. Uczy się technikum o profilu organizacja reklamy. Mieszka z matką i trzema siostrami w Z.. Od 2000 roku zwiększyły się wydatki związane z edukacją powódki, w zakresie dojazdu do Ł., zakupu pomocy naukowych, książek, korepetycji przed maturą, aby dostać się na studia. Od 2013 r. powódka leczy się przewlekle w związku ze zdiagnozowaną padaczką dziecięcą, początkowo leczyła się w ramach NFZ, obecnie z uwagi na brak lekarza w pobliżu miejsca zamieszkania, korzysta z wizyt u neurologa prywatnie. W związku z chorobą nie będzie mogła pracować fizycznie, dlatego zamierza ukończyć studia. Przyjmuje stałe leki. Leczy się także o ortopedy w związku z diagnozą, iż posiada jedną nogę krótszą.

Koszty utrzymania powódki wynoszą około 2.000 zł i składają się na następujące pozycje: 328,37 zł – udział w kosztach utrzymania domu oraz nieruchomości w miejscowości K. (podatek, opał, woda, śmieci, energia elektryczna, media), 100 zł – środki czystości, 60 zł – kosmetyki, 28 zł – wyposażenie pokoju, 580 zł – wyżywienie, 90 zł – leki i leczenie, 320 zł – odzież, w tym także szkolna i obuwie, 25 zł – rekreacja, 25 zł – telefon, 250 zł – wydatki edukacyjne

(korepetycje, wyprawka szkolna, dojazd do szkoły, ubezpieczenie, wycieczki szkolne), 200 zł – wydatki związane ze studniówką, wakacjami, laptop, rower.

Powódka pracowała w wakacje na stacji paliw i zarobiła miesięcznie 1.600 zł, ma własne oszczędności. Jest spadkobiorcą nieruchomości rolnej po dziadkach ojczystych, która wraz z rodzeństwem, tj. trzema siostrami i bratem przyrodnim dziedziczy na podstawie testamentu notarialnego. Dziadkowie zmarli około 2014 r. Postępowanie spadkowe nie zostało przeprowadzone. Powódka nie korzysta z dochodów z nieruchomości, które w całości wykorzystuje brat E.. Na nieruchomości mieszka bez tytułu prawnego pozwany wraz z partnerką i synem. Dochody z nieruchomości rolnej stanowią dochód rodziny tam zamieszkującej.

(dowód: zeznania powódki D. J. (1) e-protokół z dnia 12.09.2018 r. 00:03:12 – k. 52-53; zaświadczenie lekarskie – k. 4; zaświadczenie ze szkoły – k. 5)

D. J. (2) pracuje w firmie (...) w Ł.. Na swoim utrzymaniu ma dwie córki. Posiada dom mieszkalny w J., osiąga dochód z jego wynajmu w wysokości 100 zł kwartalnie. Jest ponadto właścicielką działek budowlanych we wsi J.. Przed kilkoma laty sprzedała jedną, a dochód z niej przeznaczyła na remont domu i zakup samochodu oraz bieżące utrzymanie siebie i córek. Nie otrzymuje świadczeń z pomocy społecznej.

(dowód: zeznania powódki D. J. (1) e-protokół z dnia 12.09.2018 r. 00:03:12 – k. 52-53)

Z. J. ma aktualnie 53 lat, z wykształcenia jest mechanikiem rolnictwa. Pracował w gospodarstwie rolnym po rodzicach oraz dorywczo. Nie płacił zasądzonych alimentów, został prawomocnie skazany za niealimentację. Na początku czerwca 2015 r. miał wypadek przy pracy pilarką, doznał uszkodzenia ręki. W toku postępowania pozwany wystąpił do (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K.. Decyzją z dnia 29 sierpnia 2018 r. został zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności, którą datuje się od 1 czerwca 2015 r. We wskazaniach jest zapis, iż pozwany jest zdolny do pracy według kwalifikacji psychofizycznych. Z. J. wraz z synem E. i partnerką J. F. uprawiają gospodarstwo rolne po jego rodzicach we wsi K., którego współwłaścicielkami są dzieci pozwanego w równych częściach. Prowadzą plantację truskawek, bobu, kopru, pobierają dopłaty unijne do gruntu w wysokości 2.000 zł rocznie. Nie przekazują części dopłat współwłaścicielkom. Pozwany pośredniczy m.in. w sprzedaży truskawek za pośrednictwem portali społecznościowych. Pozwany nie płaci czynszu mieszkalnego ani dzierżawnego. Dodatkowo wykonywał prace ciesielskie w postaci wiatraków, pergoli. Pozwany jeździ samochodem. Pozostaje na utrzymaniu partnerki. Miesięczne koszty utrzymania domu to około 200 zł. Jest obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na dwie córki: powódkę oraz O. w wysokości 200 zł. Na syna E. pobiera świadczenie z programu „500+” oraz zasiłek rodzinny w wysokości 120 zł. Syn E. przebywa w internacie, za pobyt w którym i wyżywienie opłata wynosi 360 zł.

(dowód: historia choroby – k. 18 – 21 i 23, zaświadczenie z UG B. – k. 22, wydruk informacji i zdjęć – k. 44-51; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności – k. 41; zaświadczenie z urzędu pracy – k. 42, kserokopia dowodu osobistego – k. 43; zeznania pozwanego Z. J. e-protokół z dnia 12.09.2018 r. czas: 00:25:35 – k. 53v-53; zeznania powódki D. J. (1) e-protokół z dnia 12.09.2018 r. 00:03:12 – k. 52-53)

Sąd uznał za wiarygodny zebrany w sprawie materiał dowodowy i oparł się na nim, dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Nie budzą wątpliwości Sądu co do wiarygodności dowody z dokumentów, które nie były kwestionowane przez strony i potwierdzają przedstawiane przez nie fakty.

Także zeznania przesłuchanej w charakterze strony powodowej przedstawicielki ustawowej powódek co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy ocenić należy, jako wiarygodne. Sąd uznał tylko, iż przedstawione przez D. J. (1) w pisemnym zestawieniu i doprecyzowane w jej zeznaniach wielkości wydatków na potrzeby nie są wygórowane i odpowiadają uzasadnionym potrzebom powódki. Kierując się doświadczeniem życiowym oraz logiką, a także mając na uwadze zasadę równej stopy życiowej w rodzinie. Sąd uznał, iż koszty miesięczne utrzymania powódki wynoszą najwięcej 2.000 zł, przy czym jest ona w stanie sama je częściowo zaspokoić w zakresie kwoty 600 zł miesięcznie. Powódka przyznała bowiem, że pracowała w okresie wakacji i zarobiła 3.200 zł oraz jest współwłaścicielką

nieruchomości rolnej, z której winna czerpać dochód na własne potrzeby. Sąd uznał iż koszty utrzymania powódki ponoszone przez jej matkę wynoszą 700 zł. Zatem pozwany winien alimentować D. J. (1) również kwotą 700 zł.

Sąd uznał za niewiarygodne zeznania pozwanego w części dotyczącej braku możliwości zarobkowych, bowiem są one sprzeczne z treścią orzeczenia o niepełnosprawności. Pozwany sam podkreślał, że wystąpił o ustalenie niepełnosprawności na potrzeby niniejszego postępowania, a dzięki decyzji w tej sprawie będzie mógł zyskać prace w ochronie, która to praca jest adekwatna do jego kwalifikacji psychofizycznych. Pozwany przyznał też, że pomaga synowi i partnerce w uprawie gospodarstwa rolnego, z którego dochód stanowi także dochód pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne częściowo, to jest w zakresie żądania podwyższenia alimentów płatnych od pozwanego Z. J. na rzecz jego córki D. J. (1) z kwoty po 200 złotych miesięcznie do kwoty po 700 złotych miesięcznie tytułem alimentów. W pozostałej zaś części żądanie pozwu należało oddalić z uwagi na jego niezasadność.

W myśl art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć natomiast należy zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego bądź zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Zgodnie bowiem z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 k.r.o.).

W normalnie funkcjonującej rodzinie działania obojga rodziców polegają na jednoczesnym wykonywaniu obowiązku zaspokojenia potrzeb konsumpcyjnych dziecka (art. 135 § 1 k.r.o.), jak też na osobistych staraniach o jego wychowanie (art. 135 § 2 k.r.o.). Następuje wówczas jedność dwóch sfer świadczeń majątkowych i osobistych. Prawidłowy przebieg procesu wychowawczego, polegającego na oddziaływaniu na osobowość dziecka i zapewnieniu mu odpowiedniego wykształcenia oraz zdobycia zawodu odpowiadającego jego zdolnościom i zamiłowaniom, uzależniony jest zarówno od zapewnienia środków utrzymania, jak i od osobistego starania o wychowanie dziecka. Taka forma spełnienia obowiązku alimentacyjnego dotyczy będzie sytuacji, gdy matka dziecka przebywa na urlopie wychowawczym w celu zapewnienia dziecku opieki albo gdy z uwagi na stan zdrowia dziecka zmuszona była przerwać pracę i zająć się jego wychowaniem (Krzemiński Zdzisław, komentarz, Oficyna 2008, Komentarz do art.128, art.129, art.133, art.135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, LEX).

Zakres potrzeb dziecka, których zaspokajanie jest obowiązkiem rodziców, ustanawia przepis art. 96 k.r.o. W związku z powyższym, rodzice zobowiązani są zapewnić dzieciom, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, zaspokojenie potrzeb w zakresie wyżywienia, odzieży, środków higieny oraz leczenia. Należy podkreślić, iż rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. We wszelkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony tylko ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

W niniejszej sprawie Sąd doszedł do wniosku, iż zasadnym jest podwyższenie alimentów płatnych od pozwanego Z. J. na rzecz jego córki D. J. (1), z uwagi na upływ aż 18 lat od momentu kiedy ostatnio Sąd orzekał o wysokości alimentów należnych powódce od pozwanego. W tym czasie D. J. (1) z niemowlęcia stała się dorosłą kobietą, która nadal się uczy, nie jest jeszcze samodzielna. Potrzeby powódki, która jest w takim wieku, że nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, nie osiąga wystarczających dochodów na usamodzielnienie, z upływem czasu rosną. W literaturze podkreśla się, iż z biegiem lat, a zwłaszcza wskutek dorastania dziecka zwiększają się jego potrzeby i tym samym osoby zobowiązane do jego alimentacji powinny zwiększyć swój wysiłek dla zaspokojenia tych potrzeb (T. Smoczyński, Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2005, s. 277).

D. J. (1) jest już pełnoletnia i uczy się w szkole ponadgimnazjalnej, nie jest samodzielna, choć osiągała własne dochody w okresie wakacyjnym. Powódka jest współwłaścicielką gospodarstwa rolnego po dziadkach macierzystych razem z trzema siostrami i bratem. Wyłącznie brat czerpie dochody z całego majątku spadkowego. Postępowanie spadkowe nie zostało przez powódkę przeprowadzone, ku czemu Sąd nie znalazł racjonalnego powodu. Powódka nie wystąpiła także na drogę sądową w kwestii bezumownego korzystania z nieruchomości będącej jej współwłasnością przez pozwanego i jego partnerkę. W ocenie Sądu nie jest to postępowanie właściwe. Powódka winna czerpać dochody z posiadanego majątku i przeznaczać je na zaspokajanie własnych potrzeb. Jednakże dochód ten nie będzie wystarczający na zaspokojenie jej wszystkich usprawiedliwionych potrzeb, biorąc pod uwagę dochodowość gospodarstwa zaprezentowaną przez Z. J..

Nie budzi wątpliwości Sądu fakt, iż powódka potrzebuje więcej pieniędzy na swoje potrzeby niż to było 18 lat temu. Powódka znajduje się w takim wieku, że jej potrzeby szczególnie szybko rosną. D. J. (1) jest dorosłą kobietą, która dbając o swój wygląd, higienę, ma szczególne potrzeby w zakresie ochrony zdrowia oraz edukacji. W związku dorastaniem więcej środków, niż było to w 2000 roku, potrzeba na jej wyżywienie, na odzież, buty, które częściej trzeba wymieniać na nowe, większe. Powódka leczy się na padaczkę dziecięcą oraz nosi wkładki ortopedyczne, ponosi koszty leczenia w wysokości prawie 100 zł. Ponadto w związku ze zdiagnozowaną padaczką nie będzie mogła pracować fizycznie, dlatego chciałaby skończyć studia. Aby się na nie dostać potrzebuje korepetycji.

Koszt utrzymania D. J. (1) wynosi około 2.000 złotych miesięcznie. Sąd uznał, iż jest on adekwatny do potrzeb powódki, jej dochodów oraz możliwości majątkowych jej rodziców. Od 2000 roku sytuacja matki powódki zmieniła się o tyle, że obecnie pracuje i zarabia, podczas gdy 18 lat temu utrzymywała się z zasiłków rodzinnych i pomocy społecznej. D. J. (2) jest właścicielką nieruchomości, z których osiąga 100 zł kwartalnie oraz ze sprzedaży działki budowlanej osiągnęła dochód na remont domu, zakup samochodu i bieżące utrzymanie. Sama ponosi koszty utrzymania domu.

Sytuacja pozwanego od 2000 roku uległa zmianie w ten sposób, że obecnie ma lekki stopień niepełnosprawności z uwagi na brak pełnej sprawności ręki. W 2000 roku, jak i obecnie pozwany nie miał stałej pracy, utrzymywał się z uprawy gospodarstwa rolnego rodziców. Obecnie pomaga w jego uprawie synowi i partnerce. Jest całkowicie na utrzymaniu partnerki. Dzięki uzyskaniu orzeczenia o lekkim stopniu niepełnosprawności pozwany może ubiegać się o pracę w ochronie. Najniższe wynagrodzenie w skali kraju wynosi obecnie 2.100 zł, co daje około 1.550 zł netto. Pozwany zatem, nie ponoszący samodzielnie kosztów własnego utrzymania będzie w stanie w całości przeznaczyć zarobione w ten sposób pieniądze na utrzymanie dzieci. Jest zobowiązany do łożenia na córki D. i O.. Z zeznań pozwanego wynika natomiast, iż nie ponosi żadnych kosztów utrzymania syna E., bowiem otrzymuje na niego pieniądze w kwocie 700 zł z pomocy społecznej, a płaci jedynie 360 zł na internat i wyżywienie. Otrzymał także 300 zł wyprawkę szkolną dla syna. Ponadto zarówno pozwany, jak i jego syn bezumownie korzystają z nieruchomości będącej współwłasnością powódki.

Zasadne jest zatem żądanie zwiększenia alimentów na rzecz powódki do kwoty 700 zł miesięcznie. Po podwyższeniu alimentów powódka będzie dysponowała 700 zł miesięcznie od pozwanego, drugie tyle winna wyłożyć na jej utrzymanie matka, natomiast kwota 600 zł powinna pochodzić z dochodów własnych powódki z zarobionych w wakacje oszczędności w kwocie 3.200 zł (320 zł na każdy miesiąc nauki) oraz z dochodów z gospodarstwa rolnego. Powódka ma możliwości prawne w celu wyegzekwowania od pozwanego i jego syna należnych dochodów, a w tym celu – jeżeli powołuje się na nieznaną prawo – może skorzystać z bezpłatnej porady prawnej w dostępnych na terenie każdej gminy punktach darmowych porad prawnych.

Pozwany nie czynił osobistych starań o wychowanie córki, nie utrzymuje z nią także kontaktu. Nie łoży zatem w inny sposób (w naturze) na utrzymanie córki, jego obowiązek alimentacyjny winien być w całości wyrażony w pieniądzu.

Pozwany został zobowiązany do łożenia na potrzeby powódki 700 zł miesięcznie, ma na utrzymaniu jeszcze córkę O., na którą winien łożyć 200 zł miesięcznie, co stanowiłoby połowę najniższego wynagrodzenia. Obecne dochody, a raczej ich brak - pozwanego nie wyczerpują jego możliwości zarobkowych. Z. J. ma wyuczony i wykonywany zawód, pomaga przy uprawie gospodarstwa rolnego a ponadto miał zostać zatrudniony w ochronie, jeżeli uzyska decyzję o stopniu niepełnosprawności. Orzeczenie w tym przedmiocie uzyskał w toku niniejszego procesu. Jednocześnie nie

może się on skutecznie powoływać na konieczność spłaty zadłużenia alimentacyjnego, gdyż ta okoliczność – jak sam przyznał – była przez niego zawiniona.

Godzi się zauważyć, że Sąd, orzekając o wysokości świadczeń alimentacyjnych, bierze pod uwagę nie tylko dochody realnie osiąmane przez zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych, ale także jego potencjalne możliwości zarobkowe i majątkowe, to jest dochody i majątek, jakie zobowiązany mógłby osiągnąć przy pełnym wykorzystaniu swoich kwalifikacji zawodowych, wykształcenia, doświadczenia zawodowego, uwzględniając stan zdrowia i wiek zobowiązanego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42). Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności jego zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno - gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 1975 r., III CRN 48/75, LEX nr 7702; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1959 r., sygn. III CR 212/58, OSPiKA 1960, nr 2, poz. 41).

Alimenty podwyższono poczynając od dnia 7 maja 2018 roku, to jest od daty doręczenia odpisu pozwu pozwanemu, uznając, iż wówczas pozwany został wezwany do niezwłocznego spełnienia świadczenia. Z chwilą doręczenia odpisu pozwu na pozwanym, jako dłużniku, zaczął ciążyć obowiązek niezwłocznego spełnienia świadczenia – płacenia podwyższonych alimentów. Strona powodowa nie wskazała żadnych okoliczności uzasadniających podwyższenie alimentów z datą wsteczną.

Mając na względzie, iż w pozwie żądano podwyższenia alimentów do wyższych kwot, w pozostałej części oddalono powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., to jest nie obciążył pozwanego kosztami postępowania, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w punkcie, na mocy którego podwyższono alimenty. Rygor natychmiastowej wykonalności jest bowiem nadawany z urzędu bez żadnych ograniczeń w zakresie rat alimentacyjnych płatnych po dniu wniesienia powództwa do sądu.